

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2006/2017
27.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Зведане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Богосав Самарџић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 306/17 од 17.05.2017. године, у седници одржаној 27.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 306/17 од 17.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 157/16 од 30.01.2017. године, ставом првим изреке, разведен је брак закључен 28.07.2001. године у ..., између тужиље и туженог, заведен у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ... под текућим бројем ... за годину 2001. Ставом другим изреке, малолетна деца парничних странака, ВВ рођен ... године и ГГ рођена ... године поверени су мајци – тужиљи на бригу, чување и васпитање, која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне деце са туженим – оцем. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да на име доприноса за издржавање малолетне ГГ плаћа месечно 13.000,00 динара и на име доприноса за издржавање малолетног ВВ 10.000,00 динара, укупно 23.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 02.02.2016. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови или се обавеза не измени другом судском одлуком, на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље преко досуђених износа. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 75.820,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 306/17 од 17.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке, као и у ставу четвртм изреке у делу којим је тужени обавезан да на име доприноса за издржавање малолетне ГГ плаћа месечно износ од 10.000,00 динара и на име доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечно износ од 8.000,00 динара, укупно 18.000,00 динара

сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 02.02.2016. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови или се обавеза не измени другом судском одлуком; док је у преосталом делу тог става изреке пресуда преиначена тако што је тужбени захтев одбијен за износ од још 3.000,00 динара на име доприноса за издржавање малолетне ГГ и за износ од још 2.000,00 динара на име доприноса за издржавање малолетног ВВ. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење о трошковима поступка из шестог става изреке наведене пресуде.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14), ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 28.07.2001. године у Имају двоје заједничке деце малолетну ГГ, рођену ... године и малолетног ВВ, рођеног ... године. Односи парничних странака су се у последњих неколико година нарушили понашањем туженог који је према тужили исказивао насилне обрасце понашања због чега је тужила 31.01.2016. године напустила заједничко домаћинство. По престанку заједнице малолетни ВВ је наставио да живи са тужиљом у стану њеног оца, док је малолетна ГГ остала да живи са оцем због комфора који имала у стану, јер је у том периоду спремала пријемни испит, после чега се и она преселила код мајке. Оба детета су се по престанку заједнице виђали са оцем по неформалном моделу, једном или више пута недељно по међусобном договору. Оценом стручног мишљења органа старатељства утврђено је да је у најбољем интересу малолетне деце да се повере тужили на самостално вршење родитељског права, а да се лични контакти деце са оцем одвијају по предложеном моделу. Тужила је као доминантан родитељ способна да деци пружи емоционалну подршку и да на адекватан начин стимулише њихов даљи социјални развој, док тужени нема капацитет да обезбеди стабилно и стимулишуће окружење за децу као и адекватно васпитно вођство.

Тужила је запослена од априла 2016. године као ... у ... са месечном зарадом од 31.000,00 динара. Других прихода нема. Живи са децом и оцем који је пензионер са примањима од 25.000,00 динара, у очевом стану површине 40квм. Поседује гаражу коју је тужени купио током брака. Социјалну помоћ као жртва насиља примала је од марта 2016. године до марта 2017. године у износу од 18.000,00 динара. Тужени даје деци за џепарац по 1.000,00 динара недељно, а последња четири месеца даје новац у износу од 5.000,00 динара недељно, преко малолетног ВВ, о чему води евиденцију. Запослен је у ... и месечно заради 23.000,00 динара, а када додатно ради, може месечно да заради од 4.000,00 до 5.000,00 динара, а некада и 100 евра. Нема имовине. Стан у коме живи је у власништву његове мајке која поред стана има у власништву и кућу у ... од које нема прихода. Мајка туженог се налази у Дому за старе, а њена пензија износи 21.000,00 динара. За туђу негу и помоћ добија 15.000,00 динара. Трошкови за дом су 45.000,00

динара. Мајка туженог има уштеђевину коју тужени користи повремено како би измирио обавезе око издржавања деце. Поред новца који је деци давао, куповао им је и гардеробу и обућу и све што је потребно за школу.

Малолетна ГГ има ... година и иде у ... разред гимназије, похађа часове математике, физике и часове енглеског језика. Малолетни ВВ има ... година, иде у ... разред основне школе, похађа часове енглеског језика. Малолетна деца примају дечији додатак у износу од по 2.500,00 динара месечно. Минимална сума издржавања прописана од надлежног министра, у време пресуђења износи 24.371,00 динар.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао туженог да на име издржавања деце издвоји укупно 23.000,00 динара месечно и то за малолетну ГГ 13.000,00 динара и за малолетног ВВ 10.000,00 динара.

Другостепени суд је смањио износ издржавања на укупан износ од 18.000,00 динара месечно и то за издржавање малолетне ГГ износ од 10.000,00 динара и за издржавање малолетног ВВ износ од 8.000,00 динара.

Правилно је другостепени суд одлучио о висини издржавања малолетне деце, па нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права у том делу.

Према члану 154. став 1. Породичног закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља. Издржавање се према члану 160. став 1. истог закона одређује према потребама повериоца издржавања, могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Ставом 2. истог члана прописано је да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања и имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Ставом 3. прописано је да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

У конкретном случају, правилно је другостепени суд оценио потребе деце, али и могућности туженог као дужника издржавања који је у обавези да доприноси у издржавању своје мајке која је корисник Дома за старе, али и његово укупно понашање према малолетној деци којима, без обзира на прописану суму издржавања додатно даје новац и за цепарац, али и за куповину гардеробе, обуће и потребних ствари за школу. По оцени Врховног касационог суда, правилно је због тога другостепени суд закључио да ће се досуђеним износом задовољити укупне потребе малолетне деце уз средства која малолетна деца примају на име дечијег додатка у износу од 2.500,00 динара, као и допринос у њиховом издржавању од стране тужиље, мајке, којој су деца поверена на самостално вршење родитељског права.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић